

За істину, добро і мудрість

Наша газета

Щомісячна газета Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С. Макаренка «Лютий — 2017»

Прийміть найщиріші вітання!

Іван Васильович Гальченко — талановитий керівник та організатор, добрий господарник, успішний менеджер, який, незважаючи на всі економічні потрясіння, не тільки зберіг, а й у великій мірі примножив, розвинув і вивів на високий рівень матеріально-технічну базу навчального закладу, завжди відчуваючи потреби сьогодення, робить рішучі кроки вперед до інновацій. Почесне звання заслуженого працівника освіти України, на думку багатьох, не повністю відображає справжні його заслуги.

30 років Іван Васильович очолює наш навчальний заклад. Саме тут із найбільшою користю для справи знайшло застосування поєднання його таланту педагога і господарника. У перші ж роки він береться за розбудову нових корпусів, упорядковує територію закладу, бере курс на поповнення матеріальної і технічної бази за найвищими стандартами, на дбайливу, вдумливу роботу з кадрами, на створення умов та стимулів для професійного зростання викладачів.

Через деякий час наша альма-матер стала однією з кращих на всю Україну і кращою в регіоні.

Нам, педагогічному колективу, працівникам, студентам Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С.Макаренка та учням ліцею надзвичайно пощастило бути його сучасниками, відчувати підтримку та турботу.

Міцнійте нашими здобутками, здоровтеся натхненням кожного з нас, дорогий наш керманичу!

Щиро віддані працівники

Нетрадиційний урок

Ділові ігри на уроці

Як відомо, демократизація навчання, що є потребою суспільства, неможлива без осучаснення уроку. Саме тому все більшої популярності набуває інтерактивне навчання, сутність якого полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умови постійної, активної взаємодії всіх учнів. Навчання у грі та дискусії найбільш ефективно можливо реалізувати під час проведення уроку у формі прес-конференції.

Традиційно, найбільший інтерес викликає

урок-конференція з теми: «Країни Західної Європи: проблеми і перспективи розвитку Євросоюзу». Усі учасники ділової гри поділяються на «міністрів», які готують презентації про країни, що вони презентують, та представників «преси», котрі складають запитання відповідно до теми.

За умов інтерактивного навчання всі учасники конференції отримують можливість говорити, висловлюватися: вони мають час подумати, обмінятися ідеями з партнером,

а потім озвучити свої думки перед групою.

Інтерактивне навчання відкриває для учнів та студентів можливість співпраці зі своїми ровесниками, дає змогу реалізувати природне прагнення людини до спілкування, сприяє досягненню вищих результатів засвоєння знань і формування вмінь.

А доказом цього є відгуки учнів ліцею, які вони підготували для «Нашої газети».

**Тамара Іваненко,
вчитель географії**

Прес-конференція на уроці географії

В ігровій формі інформація сприймається та запам'ятовується набагато краще, ніж під час звичайного зазубрювання. Якщо ви в цьому не впевнені – то ви не були на наших уроках географії.

Чи уявляли ви себе коли-небудь у ролі президента чи міністра улюбленої країни? А ми змогли втілити цю заповітну мрію в реальність! Ця колективна справа дарує неповторні відчуття та незабутній досвід.

Ми були дуже здивовані пропозицією Тамари Іванівни стати міністрами країн (у нашому випадку Італії) і готові на все, аби гідно представити нашу державу. Отже... Кілька днів роботи над презентацією та підготовкою інформації — і вона готова! Звичайно ж, ми хвилювались, але змогли гідно вистояти й представити

Італію якнайкраще. Найстрашніше ще було попереду... Це прес-конференція з невідступною пресою, у ролі якої виступили наші улюблені однокласники.

Але все пройшло просто чудово! Дійсно, незвичайна форма роботи допомогла краще запам'ятати інформацію і ми змогли відповісти на всі каверзні питаннячка нашої преси. Це було захопливо й дуже пізнавально. Тому хотілося б подякувати нашому

улюбленому вчителеві за такий цікавий підхід до навчання. І ми впевнені, що тепер дійсно готові стати президентами Італії. Хто знає, може цей корисний досвід стане нам у нагоді в майбутній політичній діяльності...

**Мирослава Любченко,
Єлизавета Рашавець, 10-А**

Нетрадиційний урок

Як стати президентом

Нещодавно вчителька географії Тамара Іванівна Іваненко запропонувала нам провести конференцію. Якщо чесно, це була перша конференція в моєму житті, де я спробувала стати президентом Франції. На ній були присутні такі високоповажні особи, як королева Великобританії, президенти та прем'єр-міністри Італії, Німеччини, та багато представників преси.

Усі дуже гарно підготувалися до цієї зустрічі. Кожний представник окремої країни цікаво розповідав про свою країну, її розвиток і перспективи на майбутнє. Було дуже багато запитань від журналістів.

Цей незвичайний урок зацікавив нас усіх неповторною атмосферою. Ми ді-

зналися, чим славиться кожна країна, чим вона багата, ознайомилися з цікавими традиціями, отримали багато емоцій. Конкуренції між нами не було, ми всі допомагали один одному та бажали досягти

хорошого результату — знань та досвіду.

Незабутнє, що я пережила на посаді «президента». Конференція пройшла на відмінно, було дуже цікаво, захопливо, усі учні були активними та здобули гарні оцінки та настрої.

Я вважаю, що потрібно більше проводити таких заходів, тому що вони виробляють уміння працювати в колективі, надавати взаємодопомогу, ми стаємо більш організованими та дружними.

Анастасія Пащенко, 10Б

Як я була королевою

Я все життя любила щось незвичайне та виняткове. Тож, звісно, мене зацікавила ідея нашої вчительки з географії Тамари Іванівни провести прес-конференцію представників країн Європи.

Мені дісталася не проста посада: я була королевою Великобританії! Вважаю, що це один із кращих варіантів вивчення географії, адже діти самі обирають собі улюблену країну, дізнаються про неї щось нове, знаходять цікаві факти. Звісно, у такий спосіб пари мина-

ють значно веселіше та колорисніше, адже діти творчо готуються до подібних завдань.

Також людина, що стає прем'єр-міністром країни, має знати відповіді на всі поставлені пресою запи-

тання. Таким чином, потрібний захід вимагає чималої праці, але це дійсно цікаво. Не менш важли-

вим є те, що весь клас бере участь у конференції. Найактивніший представник отримує свою винагороду – хорошу оцінку.

Такий метод навчання розвиває не лише наші знання з предмету, а й уміння спілкуватися та працювати з опонентами.

Хочу подякувати за такий незвичайний підхід до навчання.

Софія Нейкова, 10-А

Інтерв'ю

Із січня 2016 року в Кременчуцькому педагогічному коледжі імені А.С.Макаренка викладає англійську мову студентам та ліцеїстам волонтер Корпусу Миру Джонатан Браун. Ліцеїсти вирішили поцікавитися враженнями волонтера про Україну та, звичайно, викладання в нашому навчальному закладі.

— Що впевнило Вас у рішенні залишити США й переїхати до України?

— Гарне питання (сміється). Мені взагалі дуже подобається подорожувати та жити в інших країнах. А ще організація, котра відсилає волонтерів до інших країн, дуже відома організація — «Корпус Миру» у якій я, власне, працюю. Діяльність цієї організації дала мені можливість жити в іншій країні, вивчати її культуру, спілкуватися з новими людьми. Насправді, я вагався у виборі країни, бо мав декілька варіантів. Але зупинився саме на Україні через те, що тоді я вже володів російською мовою. Тож вирішив, що саме ця країна мені підходить.

— Розкажіть більше про Вашу волонтерську програму. Що вона в себе включає?

— Корпус миру — це американська нерелігійна владна організація, котра займається розвитком інших країн світу й намагається сприяти знайомству цих країн із американцями, їх культурою та навпаки. Наша діяльність тісно пов'язана з країною, у якій ми знаходимось. Зазвичай, як я вже сказав, ми допомагаємо розвиватися, працюємо в різних сферах: бізнесі, установах, школах. Моя програма — робота в школі та педагогічному коледжі, викладання англійської. Окрім цього, я також займаюся суспільною діяльністю, працюю в розмовних клубах, літніх таборах, співпрацюю з іншими волонтерами.

— Чим Вам подобається ця діяльність і як саме вона розпочалася?

— Мені просто подобається займатися такими речами, подорожувати, бути волонтером. Почалося все з того, що я хотів змінити своє життя. Не маючи

серйозної роботи в США, легко зміг усе покинути й переїхати до іншої країни на певний час.

— Яким було Ваше перше враження про Україну? Чи було тут щось таке, що здалося дивним?

— (Сміється.) Перше враження? Ми були в дорозі уже понад двадцять годин, тож я був дуже втомленим і не зовсім розумів, що і як відбувається. Але після того, як уже звик до нового часового поясу і таке інше, мені було дуже цікаво гуляти в Чернігові (це було перше місто, яке ми відвідали в Україні), бо мені нарешті випа-

ла нагода побачити велике українське місто на власні очі, дослідити його. Це було справді дуже цікаво. Потім я три місяці жив у селі, і це теж було дуже цікаво, але досить незвично для мене. Село здивувало мене сумішню стилів життя: люди тримають курей, свиней, інших тварин, але в той самий час усі вони мають авто і живуть повним соціальним життям, часто виїжджають у місто. Ось така цікава суміш. Узагалі враження дуже хороше. Найголовніше те, що люди були дуже приємні і мені неймовірно сподобалося спілкуватися з ними. А ще їжа була просто дивовижна.

— Вам подобається Кременчук? Яке у Вас враження про місто?

— Так, Кременчук мені дуже подобається. Особливо влітку. Місто дуже гарне. Наприклад, парк Бабаєва в центрі. Там усюди квіти і люди гуляють разом із своїми друзями та близькими. Ще мені дуже подобається Придніпровський парк. Він знаходиться поруч із Дніпром, тож краєвид завжди неймовірний, пляж чудовий — можна у волейбол грати або у фрізбі. Особисто я надаю перевагу останньому (сміється).

— Як довго Ви плануєте залишатися в Україні і куди поїдете потім?

— В Україні я перебуватиму ще як мінімум рік, а може, навіть довше. Як виjde, я ще точно сказати не можу. Щодо подальших планів після мого перебування тут я не знаю. Я ще не зовсім визначився. Я хочу знайти роботу, можливо, у Вашингтоні, і працювати в якійсь міжнародній організації (сміється).

— Зараз Ви працюєте у школі. Чи подобається Вам робота вчителя?

— Так, мені дуже подобається працювати вчителем. У мене вже досить великий досвід у цій сфері. Перед тим як я приїхав в Україну, я майже рік працював учителем у Санкт-Петербурзі, а ще раніше у США. Тож, це не новий для мене обов'язок, але я думаю, що найбільше мені подобається викладати саме в Україні тому, що учні тут справді круті, дуже цікавляться вивченням англійської і мені по-справжньому приємно з ними працювати.

— А яке було Ваше перше враження про ліцей?

— Величезний навчальний заклад. Такого я не очікував. Після села, де я працював у крихітній школі, яка налічувала близько 200 осіб, ліцей мене приємно вразив.

— Як Ви почували себе на першій парі в ліцеї?

— На першій парі я якраз не викладав, тож почував себе досить комфортно і спокійно (сміється). Я попросив, щоб інші викладачі провели перші заняття, аби я зміг познайомитися з учнями та подивитися на вашу методику та стиль викладання.

— Що б ви змінили в українських школах та методах викладання?

— (Сміється.) Насправді, я не знаю. Методика повністю залежить від викладача: у кожного свій стиль, характер.

Тож вибрати досить складно. Але все ж таки є дещо, що я хотів би змінити. Річ, яку я постійно намагаюся робити в той час, як, можливо, не всі вчителі англійської мови в Україні звертають на це достатньо уваги, це розвиток говоріння під час посиленої мовної практики. Тож, на своїх уроках я завжди даю завдання, пов'язані саме з розмовною англійською. Я вважаю, що це найважливіша частина вивчення мови.

— За чим Ви сумуватимете найбільше, коли залишите Україну?

— (Сміється.) Знову ж таки, за людьми. Люди тут дуже класні, у мене багато друзів, знайомих, колег. Тож, так... Я сумуватиму.

— Зараз в Україні, як ніколи, актуальне питання навчання за кордоном і в США зокрема. Що б ви порадили дітям, котрі мріють вступити до американського Вузу? Це взагалі можливо?

— У США ми маємо велику кількість програм за обміном, які реалізуються переважною більшістю університетів. Важливо зібрати достатньо інформації,

адже умови різні, і все залежить від навчального закладу. Звичайно, потрібно записатися на цікаву для вас програму. Зазвичай, вони коштують певну суму грошей, але не завжди. Якщо ти, наприклад, отримав стипендію, то платити не доведеться, але, як я вже сказав, це, зазвичай, щось та коштує.

— І останнє запитання: охарактеризуйте учнів ліцею трьома словами.

— (Сміється.) Трьома словами? Це має бути речення чи просто три слова?

— Як хочете.

— Ну що ж. Без сумніву, мотивовані, класні, товариські (сміється).

Аріна Кравченко, А-10А

Успіхи та перемоги

Do you speak English, «Ерудит»? »

Поява навчально-оздоровчого комплексу «Ерудит» надала чудові можливості найкращим учнім Полтавської області. І матеріальна база, і колектив створені для забезпечення належних умов для десятиденного занурення в глибини профільного предмету.

Двічі на рік ми, викладачі англійської мови Кременчуцького педагогічного коледжу, маємо нагоду попрацювати з обдарованими дітьми всієї області в НОК

«Ерудит». Це для нас справжнє задоволення, але й водночас відповідальність. Ці заняття – не звичайні уроки, а практичні заняття для вдосконалення як нашої професійної майстерності, розвитку учнівської англомовної компетентності, так і шанс поспілкуватися практично з нашими однодумцями, бо англійська мова для цих талановитих дітей вже є справою життя. Тож, ми поцікавилися ставленням учнів до «Ерудиту».

Зараз учням дуже пощастило з навчанням. Для комфортного пізнання було створено безліч ідей та можливостей.

«Ерудит» я відвідала 2015 р. вперше. Спочатку я трохи хвилювалася, адже, з розповідей учителів, навчальний комплекс «Ерудит» — досить серйозне місце, де учень буде повністю заглиблений у певний предмет. У середньому, діти мають 4-5 пар на день. Здавалося б, можна з глузду з'їхати, проте як я помилялася, так думаючи. Учителі змінюються щодня, і кожен з них готує цікаву програму.

Проте ключове знання має

дружна компанія класу, адже майже кожен зацікавлений у вивченні певного предмету. У моєму випадку це була англійська мова. Ми вивчали нові слова, повторювали граматичні правила та практику-

валися, а настанок дивилися фільми в оригіналі.

Оскільки майже всі учні — це учасники обласної олімпіади, тож рі-

вень англійської в класі досить високий. Це створює атмосферу здорової конкуренції. Це дійсно дуже допомагає в навчанні.

Після закінчення пар у нас завжди був смачний обід і вільний час для відпочинку, а потім ми готувалися до вечірніх конкурсів або концертів,

Тому в нас зовсім не було часу сумувати. 10 днів перебування там ще довгий час нагадують про себе теплими спогадами, адже щороку ти чекаєш зустрічі зі старими друзями. А коли

ви бачити один одного під час олімпіад в Полтаві, це надає сил перебороти міні-стреси й допомагає відчувати себе в дружній компанії, де тебе оточують люди, з котрими ти весело провів час. «Ерудит» справді об'єднує!

**Катерина Третякова,
А-11А**

Успіхи та перемоги

Вітаємо з перемогою

22 січня 2017 року на базі Полтавської спеціалізованої школи І–ІІІ ступенів №3 Полтавської міської ради відбувся ІІІ етап Всеукраїнської олімпіади з англійської мови. Учні ліцею

«Політ» при Кременчуцькому педагогічному коледжі здобули призові місця:

9 клас: Шевченко Анастасія, А-9А — ІІ місце (Верещака В.В.)

10 клас: Кравченко Аріна, А-10А — І місце (Верещака В.В.)

Юденко Вадим, А-10А — ІІІ місце (Бойко І.М.)

11 клас: Трет'якова Катерина, А-11А — ІІ місце (Верещака В.В.)

Спершу я хочу сказати, що беру участь в англійській олімпіаді вже три роки. Щоразу я відчуваю певне нервування перед конкурсом. Проте я зустрічаю старих друзів, знайомлюся з новими, це значно поліпшує перебування в м.Полтаві.

Шкода, що я вже випускниця й більше не зможу відчути тих емоцій. А на майбутнє бажаю всім учасникам від нашого ліцею не боятися перевіряти свої сили на різноманітних олімпіадах, адже це завжди має позитивний досвід.

**Трет'якова Катерина,
А-11А**

Олімпіада з англійської мови для мене — це, перш за все, цінний досвід, друзі з усієї області, з якими доля зводить раз на рік, але яких від того ще приємніше зустрічати, знайомі обличчя, посмішки, приємна напруга, від якої дзвенить

повітря... Олімпіада з англійської — нелегке випробовування, що потребує щоденної роботи. Але щороку ти продовжуєш випробовувати себе, з радістю повертаючися. Повертаєшся, бо любиш це.

Кравченко Аріна, А-10А

Я без сумніву можу сказати, що вивчення англійської мови — це справа мого життя, оскільки з власної ініціативи я почала поглиблено вивчати її ще в молодших класах.

Узявши участь у цій олімпіаді, я усвідомила, що маю не тільки хороші знання, а й досить гідних суперників. І, на мою думку, це не може не спонукати до прагнення знати

більше та розвиватися.

Я вважаю, що змагання для знавців іноземних мов — це чудовий стимул. Особисто для мене олімпіада з англійської мови стала можливістю не тільки вкотре переконатись у рівні власних знань, а ще й довести собі та викладачам, що я зможу достойно захистити авторитет свого навчального закладу.

Шевченко Анастасія, А-9А

Талановита молодь

Полтавська «Студреспубліка» — одне з найбільших громадських об'єднань Полтавщини, проекти якого щорічно охоплюють кілька тисяч молодих активістів та експертів; організація, яка займається розробкою «Стратегії-2050 для України» в розділі «Розвиток Полтавщини».

Тут збуваються мрії

Зимова «Студреспубліка» — це майданчик інтелектуальної публічної дискусії, на якому домінує мислення й позиція. Щороку оргкомітет вибирає одну з найскладніших актуальних проблем. Основними напрямками діяльності ВМГО «Студентська республіка» є проведення міжнародної програми «Студентська республіка», що має на меті сформувати та підготувати молодь до дорослого життя.

Тема цього річного проекту «Модернізація Полтавщини: індустрія й інновації як точки зростання» зацікавила студентів відділення початкової освіти нашого коледжу своєю соціальною спрямованістю, освітньо-виховним та об'єднавчим значенням для Полтавщини й України в цілому. П'ятеро лідерів

студентського самоврядування коледжу вперше за шість років існування «Зимої республіки» взяли в ній участь. Захід проводився 10-12 лютого на базі ДТВ «Сонячний» (с. Омельник, Кременчуцький р-н) у формі організаційно-діяльницької гри з глибоким зануренням у тематику та експертним супроводом.

Після трьох днів плідної роботи під час пленарних засідань та спілкування зі студентами різних ВНЗ області, науковцями, представниками обласної адміністрації та підприємцями, гравці «Республіки» все-таки знайшли відповіді на запитання, які стояли перед ними. Усі учасники гри були нагороджені дипломами, а переможець отримав планшет відомої української фірми «Impression».

Мокра А.М.,
заступник із
виховної роботи

«Наша газета»

Щомісячна газета
Кременчуцького педагогічного коледжу імені А.С.Макаренка
Редактор: Навроцька М.М.
Літературний редактор: Савченко Т.О.
Комп'ютерна верстка, дизайн: Іванова А.О.
Відповідальність за зміст публікацій несуть їх автори.
Редакція не завжди поділяє точку зору автора.
Редакція залишає за собою право виправляти матеріал із збереженням змісту.

Віддруковано
у Фізична особа-підприємець
Василенко М.М.
(вул. Перемоги, 34)
тир. 250 прим., зам №

Адреса коледжу:
39623, м.Кременчук,
вул. Л.Чайкіної, 33.
Тел.: (05366) 5-33-01
E-mail:
Gazeta.razom@yandex.ua
Наш сайт: pu.org.ua